

ning og forhaabentlig alles Mening, at naar der her skal gives Understøttelse, er det ligegyldigt, om det er en Grossererfrue eller en Arbejderhustru; det eneste, der kommer i Betragtning, er, hvor stor Indtægt man mener, de have; det frie Skøn maa afgøre, hvor stor Understøttelsen skal være, men eet maa fastslaas, og det er dette, at hvad enten det er en Grossererfrue eller en Arbejderhustru, maa de stilles ligé med Hensyn til dette Lovforslag. Det har ogsaa temmelig sikkert været den højtærede Indenrigsministers Mening, men det er muligt, at Forslaget, som det her er affattet, bør forandres noget.

Med Hensyn til den Fordelingsmaade, som findes i § 7, kan der naturligvis diskuteres om, hvorvidt det, der her er foreslaaet, er rigtigt. Vi have vel alle en Følelse af, at hvor det er Staten, der ved de sociale Love udreder en meget betydelig Del, er man fra de Myndigheders Side, som have med Administrationen af Loven at gøre, ikke altid saa økonomisk, som man maaske kunde være. Det er en menneskelig Fejl, som vi vist allesammen have, at naar det er Staten, der er Tale om, ere vi ikke saa overbærende, som vi burde være, men sig: Hvad kommer det egentlig os, den enkelte, ved? Det er naturligvis en ganske forkert Betragtning, thi vi vide jo allesammen, at mangler der Penge i Statskassen, maa vi alle være med til at skaffe disse Midler til Veje. Derimod mener man — og det er ogsaa rigtigt — fra mange Sider, at der økonomiseres mere, naar det er ude i de mindre Kredse, at de komme til at bære største Parten af de Byrder, der bliver Tale om. Der kan forhaabentlig forhandles om, hvorvidt det er de rigtige Tal, man her har opstillet, eller om man muligt kunde komme ind paa andre; jeg tillader mig at drage noget i Tvivl, hvorvidt det er rigtigt at oprettholde den Bestemmelse, at en Trediedel af de Udgifter, der her bliver Tale om at yde, skal udredes af Statskassen og to Trediedele af Sognekommunerne. Jeg holder mig til Landkommunerne, og jeg gør særlig opmærksom paa den Bestemmelse, at en Trediedel af Udgifterne skal udredes af de enkelte Sognekommuner og en Trediedel af Amtsrepartitionsfonden. Jeg drager noget i Tvivl, om det er rigtigt at fastholde denne Bestemmelse, at Amtsrepartitionsfonden her skal drages ind og deltagende i de Udgifter, som ere forbundne med dette Lovforslag. Jeg drager det i Tvivl ud fra den Betragtning, at det, som vi

allesammen vide, er en meget ensidig Beskatning, vi have til vore Amtsrepartitionsfonds, det er nemlig udelukkende Jord og Bygninger, der komme til at udrede de Beløb, som ere nødvendige, for at Husboldningen indenfor Amterne i det hele taget kan føres, og selv om man ikke har noget imod, at Jorden stadig faar højere og højere Skat, maa man huske paa, at ogsaa Bygningerne ere medtagne, og Bygningerne repræsenterer en større Del af Værdien paa de mindre Ejendomme end paa de store; det er altsaa en meget ensidig Beskatning, vi have til vore Amtsrepartitionsfonds; Formue- og Indkomsts-katten betyder jo ikke det allerfjerneste her. Derfor kunde der maaske være Grund til at overveje, om man ikke fuldstændig skal slette Amtsrepartitionsfonden af Forslaget og holde sig til de enkelte Kommuner og Staten. Det er ogsaa saadan, at Skatterne til Amtet ere stegne ganske betydeligt i de sidste Aar, og jeg tillader mig at tro, at det i Virkeligheden er de Skatter, der ere stegne allermost i Løbet af en Aarrække. Dette skyldes, at Vejvæsenet er blevet betydeligt forbedret, at Hospitalsvæsenet har krævet flere og flere Penge, og at Fattigvæsenet har stillet større og større Krav ogsaa til Amtsrepartitionsfonden i de forløbne Aar.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 8 om Refusion, nemlig af Opholdskommunen har Ret til at faa refunderet $\frac{3}{4}$ af Udgifterne hos Forsørgelseskommunen, tillader jeg mig ogsaa noget at betvivle, om det er det rigtige Tal, her er anvendt. Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at det er kommet ind i Lovforslaget, fordi det vistnok i vor nuværende Lovgivning er gældende overalt, hvor der er Tale om Alderdomsunderstøttelse og Fattigudgifter o. s. v., der blive refunderede Opholdskommunen af Forsørgelseskommunen. Men hvis man tænker sig nøjere om, vil man maaske komme til Erkendelse af, at det er forkert at blive ved at køre med disse tre Fjerdedele. Vi kende temmelig sikkert alle Eksempler paa, at man undertiden — netop under Hensyn til denne Bestemmelse — i Opholdskommunen tillader sig en vis Flothed, fordi den selv kommer til at udrede saa uhyre lidt. Jeg skal blot nævne et enkelt Eksempel. Man tænke sig en Kommune, hvor der flytter to ældre Folk ind og faar Alderdomsunderstøttelse; lad den være rundelig, f. Eks. 800 Kr.; hvor meget kommer saa Opholdskommunen til at udrede af denne ret betyde-